

Advent na zámku

I když zatím nic nepřipomínalo blížící se advent, dnes se to změnilo. Pocítily jsme to hned ráno, když jsme se sešli před školou.

„Nějak se ochladilo, nezdá se vám?“ bylo nejčastějším tématem hovoru. Tím druhým se pak stal cíl našeho dnešního výletu. Hrádek u Nechanic.

Konečně jsme na místě. Náš průvodce, aniž by nás znal, začíná pěkně zostrá: „Tak žádné strkání, klouzání, bavení, jinak vás vyvedu!“ Jenomže dnes žádné varování nebylo potřeba. Atmosféra vánočně vyzdobeného zámku a skvělý výklad o tom, jak Vánoce trávila šlechta, co jedli, pili, jaké dárky si dávali, které tradice dodržovali, nás plně pohltily. Slavnostně prostřené tabule a lákavě naaranžované cukroví a vánočky v nás probudily hlad, vlastně spíše chuť na něco dobrého. Většina z nás proto po

prohlídce zamířila do zámecké kuchyně ochutnat domácí cukroví a zahřát se horkým čajem připravovaným v obrovském hrnci na rozpálených kamnech. Dokonalá idyla!

Ale nejen romantikou živ je člověk, takže hurá do autobusu a rychle dojet do Hradce Králové.

Informační centrum – Obnovitelné zdroje je náš druhý cíl. I tady to bylo zajímavé, ale úplně jinak. Zatímco na zámku jsme se nesměli ničeho dotknout, tady nás k tomu doslova nutili.

Pod našima rukama se rozběhly turbíny, roztočila se větrná růžice, solární energie vyráběla teplo a rozpohybovala modely aut, tepelné čerpadlo nám odhalilo možnosti využívání méně známé geotermální energie. Ale to nejúžasnější na nás

čekalo téměř na konci expozice – model větrného tornáda, jediný v ČR. „Pane, to je hukot,“ radovali jsme se z jedinečného zážitku.

Ale to už se náš čas nachýlil. Ještě navštívit stoletou a dodnes funkční malou vodní elektrárnu Hučák a už spěcháme na nábřeží k autobusu. Dnešní den vůbec nebyl špatný.